

Ontmoetingskerk Laren (NH) – 6 januari 2019 - Jesaja 60

Onze grootste angst is niet dat we ontoereikend zijn.

Onze grootste angst is dat we onmeetbaar krachtig zijn. Het is ons licht, niet onze duisternis, waar we het meest bang voor zijn.....

Je bent een kind van God.

Jezelf klein voordoen dient de wereld niet. Er is niets verlichtends aan om te krimpen.....

We zijn allemaal bedoeld om te stralen, zoals kinderen dat doen. We zijn geboren om de glans van God te manifesteren die in ons zit. Het zit niet in sommigen van ons; het zit in iedereen. En als we ons eigen licht laten schijnen, geven we onbewust anderen toestemming om hetzelfde te doen. Wanneer wij bevrijd zijn van onze angst, bevrijdt onze aanwezigheid automatisch anderen.

Met deze en andere woorden inspireerde schrijfster Marianne Williamson Nelson Mandela, Barak Obama en vele anderen. Mandela citeerde ze toen hij president van Zuid-Afrika werd.

In dat land dat de apartheid had afgeschaft klonken wat hij zei uitnodigend naar alle kanten. Er zijn geen betere en mindere bevolkingsgroepen, het licht zit in ieder mens, blank of zwart. Verberg het niet, maar laat het schijnen.

Hoopvol dachten velen: een samenleving waar daarvoor de ruimte is, zal beter, gelukkiger, hoopvoller zijn.

Dat viel tegen!

Na de afschaffing van de apartheid bleek de werkelijkheid veel weerbarstiger te zijn dan gehoopt en verwacht. Zuid-Afrika is een verscheurd land waar misdaad en corruptie het leven domineren. De mooie woorden van Mandela bleken achteraf al te mooi, al te optimistisch.

Iets vergelijkbaars zag je in Amerika. Obama hield geïnspireerde toespraken die velen aanvankelijk hoopvol stemden. Hij kon het mooi zeggen, maar wat heeft hij uiteindelijk bereikt? Wat hij zei riep ook weerstand op, waarvan Donald Trump het levende bewijs is.

Het licht zit in ieder mens? Daar denkt niet iedereen zo over.

Klinkt dat niet ontzettend naïef in onze verscheurde tijd. Een tijd waarin mensen, partijen en volken het licht misschien wel bij zichzelf maar zeker niet bij een ander herkennen.

Een tijd waarin extreme moslims de westerse cultuur als het rijk van de duisternis beschouwen. En omgekeerd waarin moslims weggezet worden als mensen die het licht van redelijkheid en beschaving nog niet hebben gezien.

Sta op, word verlicht.

Deze woorden roept de profeet Jesaja tegen mensen in Jeruzalem.

Velen wonen nog niet zo lang in deze stad.

Ze zijn net teruggekeerd uit ballingschap. Ze waren hoopvol gestemd.

Na al die jaren konden ze een nieuw begin maken in de stad van hun dromen.

Teruggekeerd zou alles beter zijn.

Dat valt dus tegen.

Jeruzalem kan dan wel de stad van hun dromen zijn. Eenmaal daar aangeland worden ze ontvullerend wakker. Jeruzalem bleek niet het paradijs op aarde te zijn.

Het bleek en blijkt een stad te zijn waar mensen elkaar niet kunnen verdragen en elkaar naar het leven staan, een stad die wel vredesoord heet, maar het in de praktijk niet is.

Een stad waar het donker van onverdraagzaamheid het steeds weer lijkt te winnen van het licht. En waar de hoop vervliegt dat het ooit nog eens goed komt.

Jesaja ziet zijn mensen pessimistisch, gedesillusionerd en gelaten worden.

Wat hij meemaakt is herkenbaar. Dat tegenkrachten je moedeloos maken. Dat goede initiatieven niet van de grond komen. Dat het niet lukt op de plaats waar je zo hoopvol was begonnen. Hoe hou je het uit, hoe hou je het vol als het leven tegenvallt.

Als je soms denkt: bekijk het maar.

Sta op, word verlicht.

Jesaja gaat hier recht tegenin.

Hij gaat hier tegenin met grote woorden en een groots vergezicht.

Barak Obama, Martin Luther King, Marianne Williamson en alle visionaire geesten zouden nog veel van hem kunnen leren.

Jesaja ziet Jeruzalem waar van alle kanten volken naar toestromen.

Hij ziet poorten openstaan. Hij ziet hoe alle volken de stad verrijken met wat waardevol is.

Hij ziet hoe de stad een grote gastvrije ruimte is die al het goede van heinde en ver herbergt.

Hij ziet kortom wat wij vaak niet zien.

Wat Zuid-Afrikaners niet zien.

Wat Amerikanen niet zien.

Wat mensen in Jeruzalem niet zien.

Hij ziet wat telkens weer wordt tegengewerkt, wat telkens weer de nek om wordt gedraaid.

Houdt Jesaja met zijn prachtige visioenen ons niet voor de gek.

Sta op, word verlicht.

Jesaja zegt: begin bij je zelf. Wacht niet op wat een ander doet.

Laat het niet afhangen van hoe een ander zal reageren.

Of van hoeveel resultaat je zou kunnen boeken.

Sta op. Het begint met jouw opstanding.

Opstanding betekent in de bijbel allereerst: welke keuze maak ik vandaag.

Waardoor laat ik mij verlichten. Waarvoor wil ik opstaan.

Jesaja roept: Keer je naar het licht. Als een zonnebloem naar het licht.

Licht is in de bijbel een aanduiding voor God.

God is de kracht, de invloed, de geest die leven lichter maakt.

God dat zijn de woorden die de weg wijzen, God is wat Jezus belichaamt.

God is wat jij en ik kunnen ontvangen en kunnen weerspiegelen.

Sta op, word verlicht.

Begin bij je zelf.

Verberg het niet. Weerspiegel het.

Voor een kerk betekent dat: laat je horen. Laat je licht schijnen.

Wees niet zo oorverdovend stil in dit dorp, in deze samenleving.

Dat hoeft niet opdringerig te gebeuren. Het mag wel luider en overtuigender gebeuren.

Voor een kerk betekent dat: dat ben je samen in goede en minder goede tijden.

Zoals in dat dorpje in de bergen, waar ze bij elkaar kwamen als het donker werd,

De kerk had geen verlichting. Elke dorpsbewoner had een lampje thuis.

Dat nam je mee. Met dat lampje moest je opstaan en in beweging komen.

Het zei ook: ook mijn lichtje doet er toe. Ook daarmee wordt het wat lichter.

Word verlicht, begin bij jezelf.

En steek het niet onder stoelen of banken.

Breng God ter sprake met woorden en daden.

Als een kind de naam God niet van jou meekrijgt, van wie dan wel.

Wees niet zo bang om daarin vrijmoediger te zijn.

Jesaja heeft grote visioenen.

Maar ze beginnen, heel simpel, bij jou en mij.

We staan aan het begin van een nieuw jaar. Wat het brengt weet je niet.

Wat je zult bereiken weet je niet.

Je kunt een keuze maken waarop je je richt en waarvoor je je openstelt.

Je kunt kiezen welk licht je op je leven laat schijnen.

Richt je op wat licht geeft, ook al zie je geen resultaat.

Doe wat goed is, ook al krijg je er even niets voor terug. Wees gericht op de hoop, waarvan schrijver Vaclav Havel zei: deze is verankerd is voorbij de horizon.

Jesaja zegt hoopvol, wat Marianne Williamson ook zegt:

Als jij je laat verlichten, zal dat uitnodigend zijn voor anderen.

Jesaja voegt er aan toe: deuren zullen opengaan, het ene goede het andere zal oproepen.

Mensen zullen elkaar verrijken. Jeruzalem zal vredesoord worden.

Ook Jezus heeft wat Jesaja voorzag niet zien gebeuren.

Maar hij begon bij zichzelf met dat licht.

Hij deelde het.

Ook al zag hij soms alles bij de handen afbrokkelen, van hem hebben we dat onverwoestbare vertrouwen dat het licht niet zal doven.

Sta op.

Word verlicht.

Amen